

εἰς ὅκτω, 1) Προσωπικὰς (Лични), 2) Αὐτοπαθεῖς (Възвратни), 3) Κτητικὰς (Притежатели), 4) Δεικτικὰς (Указатели), 5) Ἑρωτηματικὰς (Въпросителни), 6) Ἀναφορικὰς (Относительни), 7) Ὀριστικὰς (Опредѣлительни), 8) καὶ Ἀορίστους [Неопредѣлительни].

Ἡ προσωπικὴ καὶ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία θεωροῦνται ὡς οὐσιαστικὰ ὀνόματα, αἱ δὲ λοιπαὶ ἔξ ὡς ἐπίθετα.

Τὰ ῥήματα ὡς πρὸς τὴν σημασίαν των διαίρουνται εἰς τρεῖς διαθέσεις (залогъ), Ἑνεργητικὴν (Дѣйствительнъ), Παθητικὴν (Страдательнъ), καὶ Οὐδετέραν (Срѣднъ), π. χ. хвалѣхъ (ἐπαινῶ), Похвалѣнъ съмъ (εἰμι ἐπαινούμενος), убо се человекъ (ἄνθρωπος ἐσχοτώθη), спяж (κοιμῶμαι).

Τὰ ἐνεργητικὰ καὶ οὐδέτερα ῥήματα ἔχουσι πάντοτε κατάληξιν εἰς τὸν ἐνεστώτα ж, ѣж, мѣж, могож, спяж, давамъ, (οἱ δὲ νεοτερίζοντες ἀντὶ τοῦ ж, ѣж μεταχειρίζονται το α, я, мого, спя), τὰ δὲ παθητικὰ, αὐτοπαθὴ καὶ ἀλληλοπαθὴ πάλιν σχηματίζουνσι τὸν ἐνεστώτα ὡς τὰ ἐνεργητικὰ καὶ οὐδέτερα, πλὴν προσθέττουσι μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἢ πρὸ τούτων τὴν αὐτοπαθὴ ἀντωνυμίαν се (τινὲς τὴν γράφουσι са ἢ Σλαβιστὶ καὶ Ῥωσσιστὶ ся), обра се человекъ (ἐληστεύθη ἄνθρωπος), еж се (λούομαι), бѣж се (καλαίω). Τὰ παθητικὰ ὅμως ῥήματα σχηματίζονται καὶ διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος съмъ (εἰμι) ἔχοντα εἰς πᾶν πρόσωπον καὶ χρόνον ὁμοῦ καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν τοῦ ῥήματος, запрѣнъ съмъ (φυλακωμένος εἰμι), бѣтъ съмъ (τετυμμένος εἰμι) καὶ τ. λ. ἀπαράλλάκτως ὡς τὰ Γαλλικὰ παθητικὰ ῥήματα, ἢ τὰ Γερμανικὰ σχηματιζόμενα ἐκ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος. π. χ. je suis aimé (ἀγαπῶμαι), ich werde gelobt (ἐπαινούμαι).

Τινὰ ῥήματα καὶ τοι σχηματιζόμενα διὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας се, ἔχουσιν ὅμως σημασίαν οὐδετέραν, надѣж се (ἐλπίζω), смѣж се (γελῶ), καὶ τ. λ.